65tse Jaargang No 5394 DAGBLAD Woensdag 7 April 1948

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt niet op Zon- en feestdagen. Abonnementsprijs Curaçao en Bonaire ƒ 2.—, Aruba, Suriname en de Bovenwindse Eilanden ƒ 2.50, buitenland ƒ 3.— per maand, bij vooruitbetaling. Advertentieprijs ƒ1.— per cm. kolomlengte.

Uitgave van de Paulus-Drukkerij te Curaçao, Directeur A. C. Beerman. Hoofdredacteur Ad. Versnev. Adres voor directie, redactie en administratie: Conscientiesteeg 27. Postbus no. 80, telefoon Directie en Administratie no. 1550, Redactie no. 1858.

Agent voor Aruba, Oranjestad, J. E. Croes, Nassaustraat 376; voor Aruba, San Nicolas, G. D. Hofstee. Bankiers, Hollandsche Bank Unie, N.V., Maduro & Curiel's Bank, beide te Willemstad, Curaçao, Nederlandse Credietbank N.V., bijkantoor te Venray (Nederland).

Betancourt verklaart het Venezolaanse standpunt ten aanzien van de kolonien op het Westelijk Halfrond

Russen geven de Britten de schuld van het vliegtuigongeluk nabij Berlijn

Communisten dreigen met stakingen in Italie

DE CONFERENTIE TE BOGOTA.

De vroegere Venezolaanse president van Venezuela Romulo Betancourt droeg er bij de interamerikaanse conferentie op aan om een bepaling in het leven te roepen om de koloniale volken op het Westelijk Halfrond te helpen om te beslissen of zij zich wensen aan te sluiten bij een Amerikaanse Republiek of dat zij een autonome regering willen hebben. Het hoofd van de Venezolaanse afvaardiging zeide in een volledige vergadering van de conferentie, dat Venezuela het voortbestaan van Europese koloniën op het Westelijk Halfrond geheel en al onrechtvaardig vindt. Hij zeide, dat van militair standpunt bezien zulke koloniën deel zouden moeten uitmaken van de verdediging van dit werelddeel.

Op dezelfde vergadering stelde Peru de vorming voor van een interamerikaans immigratie instituut, zodat de werkeloze Europese arbeiders mede kunnen helpen aan de ontwikkeling van het Westelijk Halfrond.

Betancourt zeide in zijn rede nog, dat Venezuela door het zelfbeschikkingsrecht goed te keuren niet uitsluit, dat zekere Amerikaanse landen het recht hebben om bepaalde gedeelten van een gebied te verkrijgen, dat volgens de rechtvaardigheid hen alreeds toebehoort. Betancourt drong er bij de Amerikaanse landen opaan om een wereldwijde democratie te steunen. Hij zeide, dat de Amerikaanse landen niet onverschillig kunnen blijven voor de opkomst van totalitaire regeringen in andere werelddelen en voor de mogelijkheid van een derde wereldoorlog. Hij zeide, dat de ondergang van het totalitairisme in andere werelddelen nodig is voor de zuivering van het eigen werelddeel zelf. Ten slotte pleitte Venezuela voor economische samenwerking tussen de Amerikaanse Republieken. Hij zeide, dat de Verenigde Staten van Noord Amerika Latijns Amerika nodig heeft en dat Latijns Amerika de Verenigde Staten nodig heeft.

Recht tot het Hart

Voor de rechterstoel van het eigen geweten, wordt geen schuldige vrijgesproken.

HET VLIEGTUIGONGEVAL BOVEN BERLIJN...

De Britse Minister van Buitenlandse Zaken Ernest Bevin had nog Maandagavond een onderhoud met premier Attlee over het vliegtuigongeval, dat des Maandagsmiddags boven Berlijn plaats vond. Een woordvoerder van het Ministerie van Buitenlandse Zaken verklaarde, dat in Londen buitengewoon veel belang gehecht wordt aan het incident en zeide dat Bevin nauw contact onderhoudt met Sir Brian Robertson, de Britse commandant in Duitsland. Sir Brian bestudeert momenteel de biezonderheden van het ongeval. Robertson heeft contact opgenomen met den Russischen commandant ter plaatse.

Volgens ooggetuigen volgde de Russische jager het Brits vliegtuig reeds enige tijd in de lucht, voordat zij in botsing kwamen. Het vliegtuig stortte neer in de Russische zone, een kilometer van de Britse sector. (Een A.P.-bericht van gisteren meldt dat het vliegtuig in de Britse sector is terecht gekomen. — Red.) De beide wrakken worden thans bewaakt door Russische wachtposten. De eerste Britse officieren, die naar de plaats des ongevals gingen, werden door de Russen tegengehouden. Eerst later werden hoge Britse officieren toegelaten. Robertson heeft de Russische commandant Maarschalk Sokolovsky een officiële protest overhandigd.

Als gevolg hiervan zullen in den vervolge zowel de Britse als de Noordamerikaanse passagiers vliegtuigen die over de Russische zone vliegen, geëscorteerd worden door jachtvliegtuigen. De Londen-Hamburg-Berlijn lijn zou Dinsdag nog normaal door de British European Airways worden gevlogen.

De lijken der slachtoffers waren Maandagavond nog niet geborgen, doch de Russen verstrekten geen machtiging hiertoe. Later in de avond werden naast de twee Russische wachtposten ook nog twee Britse wachtposten geplaatst.

De Noordamerikaanse soldaten uit de Noordamerikaanse zone van Duitsland die tot dusverre geregeld hun verloven in Berlijn doorbrachten, is dit met ingang van Dinsdag niet meer toegestaan. Het wegverkeer naar Berlijn wordt tot het uiterste beperkt.

ENGELAND HEEFT DE SCHULD.

De Russische onderzoekingscommissie te Berlijn verklaarde, dat de botsing tussen een Russisch gevechtsvliegtuig en een Brits verkeersvliegtuig zijn oorzaak vindt in een Britse aftreding van de Geallieerde bepalingen. De commissie stelde vast, dat de botsing plaats had boven de Russische luchthaven en dat de Britse piloot de vliegtuigbepalingen, die voorgeschreven zijn door de Geallieerde raad van toezicht, schond door over dit Russisch gebied te vliegen. Er is nog geen officiële Britse lezing verschenen over de botsing, waarbij 15 personen het leven verloren. Britse autoriteiten zeiden, dat er geen bericht zal worden prijsgegeven voordat het officiële onderzoek is afgelopen. Een vertegenwoordiger echter van de Brits-Europese luchtvaartdienst ontkende, dat de bosting plaats had boven de Russische luchthaven. Een Brits ambtenaar zeide, dat het bijna onmogelijk is, dat de botsing plaats had boven het Russisch vliegveld, alhoewel er twee Russische vliegvelden zeer dicht bij het Britse vliegveld Gatow gelegen zijn. Het Sovjet-verslag zegt, dat de piloot van het Russische vliegtuig boven zijn vliegveld circelde op een hoogte van ongeveer 1400 voet en dat het gereed was te landen. Op dat ogenblik schoot het Britse vliegtuig uit de wolken boven het Russische vliegveld in benedenwaartse richting. Het Britse vliegtuig raakte de staart van het Russische vliegtuig met zijn motoren en vernietigde de staart. Als gevolg van de botsing vloog het Britse vliegtuig in vlammen, begon te vallen en verbrande geheel. Britse zegslieden, die het geval zagen, verklaarden, dat het Russische vliegtuig heen en weer zwaaide, toen de botsing plaats had. Het Russische verslag werd gepubliceerd in de 'Taegliche Rundschau', het officieel blad van het Russisch militair bestuur.

Met het doel de zaak geheel op te helderen, is het nodig een gemengde Brits-Russische commissie aan te stellen. De Britse autoriteiten zeiden dat het nog niet geheel vastgesteld is of de onderzoekingscommissie Brits-Russisch zal zijn of dat er ook Noordamerikaanse leden zullen worden opgenomen. Zoals men weet, werden twee Noordamerikanen bij de botsing gedood.

NOORDAMERIKAANSE PARADE IN TRIEST.

Vijfduizend Noordamerikaanse soldaten in volle legeruitrusting hielden een parade door de straten van Triëst ter gelegenheid van de Noordamerikaanse legerdag.

De soldaten vertegenwoordigden de Noordamerikaanse strijdkrachten in dit vrije gebied. In de parade reden Noordamerikaanse tanks en motorrijtuigen. Naar schatting sloegen honderdduizend toeschouwers de parade gade. Zij juichten en klapten in hun handen en riepen: leve Amerika.

STAKING IN ITALIE.

De door de communisten beheerste algemene Italiaanse Confederatie van de Arbeid riep een algemene staking van een uur uit over het gehele land op 12 April d. i. zes dagen voor de verkiezingen. De confederatie dreigde oorspronkelijk met een dergelijke staking voor Donderdag. Donderdag zou dan één uur gestaakt worden en vervolgens iedere dag een uur meer. Maandag zal tussen 10 en 11 uur gestaakt worden.

Slechts de spoorwegarbeiders en de brandweerlieden zullen aan het werk gaan.

TSJECHOSLOWAKIJE IN DE VEILIGHEIDSRAAD.

De Veiligheidsraad stemde er voor, dat de vertegenwoordiger van de communistische regering in Tsjechoslowakije opgeroepen zou worden om ondervraagd te worden.

De Verenigde Staten vroegen bij verrassing een dergelijke stemming. De stemming was negen tegen nul met onthouding van de Sovjet Oekraine. De Noordamerikaanse eis werd gesteld door Warren Austin. die zeide, dat hij enige quaesties te vragen had aan de Tsjechoslowaakse afgevaardigde betreffende de communistische staatsomwenteling. Vladimir Houdek, de pas aangestelde Tsjechische afgevaardigde zat in de raadskamer. Zowel Houdek als de Praagse regering hebben verklaard, dat zij geen deel zullen nemen aan een onderzoek van de raad in zake de communistische omwenteling. Austin zeide te begrijpen waarom de Tsjechoslowaakse afgevaardigde geen deel wilde nemen aan de besprekingen. Hij vroeg zich dan ook af of de Praagse regering bevreesd was, dat de afgespeelde gebeurtenissen de goedkeuring van de wereldmening niet zouden wegdragen. Jan Tapanek, de anticommunistische vroegere afgevaardigde was tevoren aan de raadstafel uitgenodigd om de stand van zaken duidelijk te maken. Tapanek bevond zich tijdens de vergadering onder het gehoor, evenals Gerruda Sekaninova, de nieuwe bijzondere gezant van de Praagse regering.

De Argentijnse afgevaardigde drukte zijn spijt er over uit, dat de Tsjechoslowaakse afgevaardigde nog niet gehoord was. Hij zeide, dat de raad iets meer te weten moet zien te komen over de omwenteling van 22 Februari. De Syrische afgevaardigde zeide, dat het Verdrag van de Uno er in voorziet, dat elk lid van de Uno, dat direct betrokken is bij een quaestie van de raad, uitgenodigd moet worden om er aan deel te nemen, ongeacht het feit of het betreffende land er om vraagt of niet. De Syrische afgevaardigde zeide, dat de raad de besprekingen moet uitstellen totdat Horidek aan de tafel is uitgenodigd. Hij zeide, dat de aanwezigheid van een Tsjechoslowaakse afgevaardigde noodzakelijk is. De Colombiaanse afgevaardigde, die momenteel president van de raad is, zeide, dat secretaris - generaal Trygve Lie gevraagd werd om de Tsjechoslowaakse afgevaardigde voortdurend op de hoogte te stellen van de handelingen van de raad. Na de bijeenkomst zeide Houdek aan de pers, dat hij geen commentaar had Ik heb nog geen uitnodiging gehad, aldus Houdek. De Tsjechoslowaakse quaestie werd uitgesteld tot komende Maandag om gelegenheid te krijgen Houdek op de hoogte te stellen en hem tijd te geven nieuwe instructies van Praag te ontvangen.

WERELD NIEUWS IN HET KORT.

— De Sub commissie van de Uno voor atoomenergie heeft definitief het Russisch voorstel inzake een controle op de atoomenergie verworpen. De motie hiertoe werd met twee stemmen verworpen.

— Het Noordamerikaans marine detachement zal begin Mei een bezoek brengen aan Bergen in Noorwegen.

— Zeven duizend Londense havenarbeiders zijn in staking gegaan als uiting van hun solidariteit met twee hunner, wier aanvrage om werk afgewezen werd door de Unie van transportarbeiders.

— De eerste lading voor Europa in het kader van het Marshallplan, is onderweg op de Atlantische Oceaan. Deze lading wordt vervoerd door het Noordamerikaans vrachtschip Frederick Remington en bevat graan voor Italië bestemd. Dinsdagavond verlaat het tweede schip van New York met negen duizend ton goederen voor Italië. De eerste goederen voor Frankrijk vertrekken acht April.

—Bevin en Bidault wensten elkaar geluk met de ondertekening van de wet voor de economische samenwerking met Europa.

Havenkwestie weer in acuut studium getreden

Pierencomplex bedraagt 14 millioen

De economie van Curaçao in het geding

Bij de Staten van Curaçao ligt een project voor de bouw van een pierencomplex in de nabijheid van Zeelandia ter tafel, waarvan de eerste kostenraming circa 14 millioen gulden bedraagt.

Tegen deze plannen hebben de werfeigenaren, de Curaçaose Handel Mij. en S.E.L. Maduro ernstige bezwaren geopperd. Zij hebben er bij de Staten van Curaçao op aangedrongen geen uitvoering te laten geven aan dit werk, vooraleer kennis genomen was van hun eigen plannen tot verbetering van de bestaande werfcomplexen.

Waar het een project betreft dat millioenen zal vastleggen en dat vèrstrekkende consequenties zal hebben voor de economie van Curaçao, hebben we gemeend dit havenbelang nogmaals onder de aandacht van onze lezers te brengen.

Welke werven heeft Curaçao momenteel?

De Westwerf van de KNSM is goed uitgerust en onderhouden. Zij is echter te klein voor het bedrijf van de KNSM en deze maatschappij heeft te kennen gegeven dat zij een uitbreiding in de richting Mathey/De Gorter wenst, hetgeen haar is toegezegd.

De Mathey Werf is na de afbraak van oude pakhuizen veel breder geworden dan voorheen en biedt thans ruimte voor een grote loods. Na verharding van de bovenlaag en de bouw van een grote loods, en verlenging in de richting de Gorter, zal deze werf voorzien in de behoefte van de KNSM;

De Kleine Werf ligt centraal en moet voorzien worden van een verhard bovendek, terwijl de loods op de werf geschikt moet worden gemaakt voor het ontvangen van Curaçao lading direct van het schip in entrepot; men gaat binnenkort hiertoe over; na modernisering van loods betekent dit een oppervlakte van ca. 2000 M².

De Grote Werf: De bovenlaag moet verhard worden. Biedt ruimte voor pijpen en andere overscheeplading, die niet in opslagplaatsen kan worden geborgen; Het Noordelijk gedeelte zal naar de mening van de Havenmeester waarschijnlijk worden afgekeurd voor het aanleggen van grotere schepen;

De Salazar Werf: zal waarschijnlijk gebruikt mogen worden voor het aanleggen van kleine schepen en schoeners;

De Nieuwe Werf: Momenteel wordt deze werf niet gebruikt door schepen die lading aanbrengen. In de oude loodsen worden slechts kleine hoeveelheden particuliere lading opgeslagen. Schepen, meestal bunkerende, die hier aanleggen steken vaak 20 m. de haven in, bij Rancamaster, hetgeen een belemmering voor het scheepvaartverkeer betekent. Door uitdieping en verandering van richting, en na voorziening van damwand, zullen schepen langszij kunnen komen, waardoor het bezwaar van uitsteken in de St. Annabaai wordt opgeheven. Biedt plaats voor een loods van 2500 M², hetwelk, evenals uitdieping, verandering van richting en verharding geprojecteerd is.

De Motet Werf wordt momenteel uitsluitend gebruikt voor particuliere lading. Na verbetering zal deze werf ligplaats bieden voor schepen van grote diepgang en zal er plaats zijn waarop plaatselijke lading direct van schip in entrepot kan worden opgeslagen;

De Oranje Werf wordt practisch uitsluitend gebruikt voor schepen die olie lossen; terwijl de **Prins Hendrik Werf** een goede ligging heeft, voorzien van loods voor plaatselijke lading. De grootte van de loods wordt thans verdubbeld.

De toestand van verschillende van deze werven is verre van bevredigend.

Waarom niet eerder ...gemoderniseerd?

Voorop zij gesteld, dat het havenbedrijf niet zo lonend is als doorgaans wordt verondersteld, zodat de investering van de vijf à zes millioen die voor verbetering en uitbreiding nodig zouden zijn, nimmer financieel verantwoord geacht werden, tenzij steun van de overheid in de een of andere vorm zou kunnen worden verkregen. Waar ondergetekenden bereid zijn enkele millioenen zelf te investeren, voor de handhaving van hun bedrijf, bleek het voor uitbreiding, dat zij de steun van de overheid nodig hebben, waartegenover zij thans hebben aangeboden hun tarieven door het Gouvernement te laten goedkeuren.

Nog in 1946 had men een expert uit Amerika ontboden ten einde een studie van de nodig geachte havenverbeteringen te maken.

Vast staat, dat de uitlatingen van deze onpartijdige expert in schrille tegenstelling staan met de beweringen dat het overscheepsbedrijf de kurk zou zijn waarop de economie van Curaçao moet drijven als de olie weg trekt en dat zij de vraag doet rijzen of het niet geboden is, nu het om de uitgave van ƒ 14.000.000.— of misschien veel meer

gaat, het probleem niet alleen door technici, doch ook door een onpartijdig bedrijfseconoom te laten bestuderen. Aan geen twijfel onderhevig is het, dat het voor de economie van Curaçao in elk geval voordeliger is, als de plannen van de overheid gecoördineerd worden met die van de particuliere, ten einde kapitaals vernietiging en economische concurrentie te vermijden.

..Welke uitbreidingen en verbeteringen voor eigen rekening? ..

De eigenaren zijn bereid om betere ligplaatsen aan schepen aan te bieden en de locale lading rechtstreeks van schip in entrepot te kunnen ontvangen, bereid hun werven **grondig te moderniseren** op een wijze zoals door het Gouvernement goed te keuren is.

Ofschoon zelf graag hadden bijgedragen in de bouw van een pier, dat aansloot op de bestaande complexen, hebben zij hiervan in verband met de hoge kosten moeten afzien. Naar hun mening zou de bouw van zulk een pier, dicht bij de bestaande werven, de meest economische oplossing betekenen van het probleem. Ofschoon zij hebben aangeboden zulk een Gouvernements pier te huren en samen met hun andere werven te exploiteren, — hierbij het Gouvernement het recht gevend hun tarieven goed te keuren, — laten zij de kwestie van het beheer thans in het midden, daar die van secondair belang is. Van primair belang is het te stellen, dat zulk een pier van ƒ 3.500.000.— naast de verbetering van de bestaande complexen, Curaçao datgene aan pieren zou geven wat nodig is voor de locale en overscheeplading, een mening die mede onderstreept wordt door de KNSM

Nadeel Damplan?

Zoals de KNSM heeft medegedeeld, zal deze maatschappij, die in 1947 meer dan 60% van de totale lading aanvoerde, haar bedrijf aan de Westwerf en de Mathey werf voortzetten. Als deze hoeveelheid lading aan twee werven kan worden verwerkt, dan ligt het voor de hand dat de 40%, — ook al wordt dit gedeelte 60% — na verbetering van de bestaande complexen, gemakkelijk aldaar verwerkt kan worden, terwijl een nieuwe werf biedende twee meerplaatsen — één aan elke zijde — met een grote loods erop, ruimschoots plaats zou bieden voor nieuwe lijnen en nieuwe lading.

Als men in aanmerking neemt dat de Grace Line lading verwerkt kan worden op de Prins Hendrik, dat de overscheeplading het best gehanteerd wordt op lichters, dan is het duidelijk, dat door de verbetering van de werven en de bouw van loodsen daarop, metende totaal ca. 6.000 M^2, de rest van de lading op die werven normaal kan worden ontvangen en opgeslagen waarbij dan een nieuwe werf met loods erop ten Noorden van Prins Hendrik uitsluitend als uitbreiding voor mogelijke nieuwe schepen en nieuwe lading kan worden beschouwd.

Bij de vergelijking van de voordelen van deze pier tegen die van het Damplan, zijn enkele bezwaren geopperd.

Tegen het Damplan, weegt anderszijds het nog **niet voldoende onderstreepte nadeel** van de permanente noodzaak van een sleepboot, die een lastpost op de begroting zal betekenen, dan wel de kosten van meren en ontmeren per schip aanmerkelijk zal doen stijgen.

Welke zijn de beste methoden?..

Voor het ontvangen en verschepen van overscheeplading zijn lichters het voordeligst.

Voor Curaçao lading is het het goedkoopst, indien deze langszij grote loodsen kan worden gelost, waar de lading onmiddellijk gesorteerd en afgehaald wordt. Hiervoor is het gewenst dat achter de werven een rijweg bestaat. Op de West werf en de Prins Hendrik werf geschiedt dit reeds. Op de Mathey werf is dit mogelijk. Op de Motet en Nieuwe werf is zulk een weg geprojecteerd.

Kranen zijn voor Curaçao niet altijd nuttig of bruikbaar. Naar de mening van de Amerikaanse expert die hierover rapport uitbracht, zou Curaçao in verband met de soort lading die hier komt ten hoogste nodig hebben, twee verplaatsbare kranen, respectievelijk van 15 en 10 ton capaciteit, voorts enkele lift trucks, trailers en een tweetal beltconveyors.

Wordt de welvaart van Curaçao geholpen door de bouw van een duur project?

Dit zou het geval zijn indien men overscheeplading zou kunnen aantrekken door een modern geoutilleerde haven. Gebleken is dat dit niet het geval is, behalve in plaatsen, waar men achterland heeft, zoals Amsterdam, Rotterdam en Antwerpen, e.a.

Wanneer geen overscheeplading wordt aangetrokken en men bestrijdt dit met klem ten aanzien van Curaçao, wanneer een werf van ƒ 3.500.000.— voldoende is om eventuele natuurlijke uitbreiding op te vangen dan is iedere gulden die te veel aan cement en ijzer in het Schottegat wordt vastgelegd, iedere gulden die te veel wordt uitbetaald aan buitenlandse aannemers voor dit werk, een vermindering van de Curaçaose welvaart, — een stelling die moeilijk bestreden kan worden.

Dit houdt niet in, dat verbetering van het bestaande, zelfs grondige verbetering, ook uit stedebouwkundig oogpunt niet vereist is, dat **doelmatige** uitbreiding niet economisch verantwoord is, doch uitsluitend dat **overdreven** kapitaalsvastlegging in één object, uitgevoerd in hoog conjunctuur eerder een economisch verlies dan een bron van welvaart is. De guldens, die anders vastgelegd worden, in het Schottegat, kunnen immers onmiddelijk tot groter nut van de gemeenschap in verschillende andere dringende objecten gebruikt worden, en desnoods gehouden worden in een reserve fonds voor besteding in minder goede jaren.

Een belangenstrijd?

Het wordt niet ontkend dat Maduro en de Curaçaose Handels Mij. belang hebbenden zijn in de zin, dat het nieuwe project allicht hun bedrijf zal beïnvloeden. Vanzelfsprekend zijn zij niet van plan zich terug te trekken uit het havenbedrijf, daar dit voor hen het verlies zou betekenen van vele millioenen, die zij daarin hebben geïnvesteerd. Zij zullen daarom hun werven dienen te moderniseren en aldaar het havenbedrijf dienen voort te zetten. Het gevaar is daarbij echter niet denkbeeldig, dat wanneer de overheid tot de ontdekking zou komen, dat de scheepvaart en de verwachte lading minder is dan doorgaans verwacht, getracht zal worden door tariefverlaging van overheidswege de scheepvaart naar Zeelandia te trekken, hetgeen natuurlijk met zich mede brengt, dat dit zou moeten volgen, met alle financiële consequenties van dien. Zou dit de scheepvaart aantrekken en extra overscheeplading lokken, dan zou dit misschien in het belang van de Curaçaose economie kunnen worden geacht en ware tegen zulk een tariefverlaging weinig in te brengen.

Overscheeplading is niet te trekken door lage tarieven. Buitenlandse scheepvaartmaatschappijen zullen nu minder bijdragen in de economie van Curaçao, terwijl zij evenveel ontvangen aan vracht.

Dit is voor de economie van Curaçao nadelig. Ook voor het havenbedrijf is dit een groot verlies. Daarom werd aangedrongen op een coordinatie van verbeterings- en uitbreidingsplannen.

Wereldnieuws

— De Belgische premier Spaak hield een langdurige bespreking met de waarnemende Noordamerikaanse staatssecretaris Robert Lovett over o.a. het Brusselse verdrag. Na afloop der besprekingen verklaarde Spaak dat hij meer dan ooit voldaan was.

De besprekingen hadden betrekking op een eventuele steun van de Verenigde Staten van Noord Amerika aan de landen die het Brussels pact ondertekend hadden. Dit kan binnen het kader van Trumans rede voor het congres, waarin hij benadrukte dat de Verenigde Staten de ondertekenaars van dit pact moesten aanmoedigen. Volgens Spaak werd er een volledige overeenstemming bereikt en was de bespreking uitermate nuttig.

Hij kon echter niet direct antwoorden op de vraag of Noord-Amerika met alle middelen het pact zou steunen omdat „wanneer twee staatslieden samenkomen zij nog niet altijd tot tastbare beslissingen komen". Hij benadrukte dat hij door niemand met een opdracht belast was, doch dat zijn reis slechts een informatief karakter droeg en beoogde geen bindende conclusies.

ROND DE REHABILITATIE .. VAN EUROPA.

Het Noordamerikaans programma voor de rehabilitatie van West Europa en om een halt toe te roepen aan het bolsjewisme, heeft thans een aanvang genomen aldus De Witt Mac Kenzie uit New York. Men is in actie gekomen en met een behoorlijke vaart op de koop toe. De ondertekening van het programma door Truman, hetwelk verleden Zaterdag plaats vond, heeft een begin gemaakt aan een reeks ontwikkelingen, die niet slechts het Marshallplan tot ontwikkeling brengen, doch die het ook zullen doen voltooien. Immers, de banden draaiden reeds, voordat de president de maatregel tot wet maakte.

Een werkelijke verrassing is wel, dat er reeds drie schepen met lading voor Europa op de baren van de Atlantische Oceaan stomen. Dit werd onthuld door een zegsman in Washington. Twee dezer schepen zijn geladen met graan en zijn bestemd voor het zwaar getroffen Italië. Het ander schip brengt spek naar Frankrijk.

De ladingen voor Italië waren wel het meest noodzakelijk, daar de democratische elementen aldaar de behoefte hadden aan een stimulant voor hun moraal. Immers de machtige communistische partij zwaait in het rond met haar zwaard en de veelbetekende parlementaire verkiezingen staan op de drempel. Immers de onafhankelijkheid van het land staat op spel.

Mochten de communisten de macht in handen krijgen over dit strategische schiereiland, des te groter zal de bedreiging voor de rest van Europa worden. Ook de gevaren voor Griekenland en Turkije zullen danig hierdoor toenemen. Italië had echter toch het meeste hulp nodig.

De economische hulp voor Italië heeft reeds een concrete vorm genomen. Dit is tevens een bedreiging voor de andere landen, nu zij inzien dat Noord Amerika zich achter Italië schaart. De Ministers van Buitenlandse Zaken van Engeland en Frankrijk, Bevin en Bidault hebben persoonlijk hun dank betuigd aan de Noordamerikaanse regering voor de ondertekening van de wet en voor de steun welke van de kant van de Verenigde Staten van Noord Amerika aan West Europa geboden wordt.

De dankboodschappen zijn opgezonden naar de Noordamerikaanse staatssecretaris.

Echter dient wel aanbeveling de aandacht te vestigen op het feit dat de ontwikkelingen met de huidige economische phase niet geëindigd zijn. Immers de kwestie of West Europa tevens ook militaire steun zou verkrijgen tegen een rode agressie wordt in overweging genomen.

De ondervindingen van twee wereldoorlogen hebben aan Noord Amerika geleerd, dat het zich niet kan isoleren en dat het trouwens bij elk Europees conflict van enig belang betrokken wordt. Het Staatsdepartement te Washington heeft zich geconcentreerd op dit probleem en het is niet uitgesloten, dat Noord Amerika zich laat opnemen in de gezamenlijke verdedegings alliantie van de West Europese Unie. Het is trouwens niet verwonderenswaardig, dat dit het onderwerp van gesprek was tussen de Belgische premier Spaak en Lovett, terwijl de Belgische regent Prins Karel ook in Londen vertoefde.

Intussen is er een ander middel uitgevonden om de communisten tegen te gaan. De Noordamerikaanse secretaris van handel heeft nl. aan het Congres om meer gelden gevraagd, teneinde een scherpere controle uit te oefenen op de verschepingen van potentieel oorlogs-surplus naar Rusland. Harriman heeft op 1 Maart aan het Staatsdepartement gevraagd om alle verschepingen naar Rusland en diens satellieten stop te zetten. Slechts goederen, die de toestemming van de vloot en het leger wegdragen mogen vervoerd worden.

Een ander belangrijk punt is wel het onbevestigd bericht uit Madrid volgens welk de persoonlijke gezant van Truman bij de Heilige Stoel met Franco besprekingen heeft gevoerd. Deze besprekingen zouden handelen over de positie van Spanje in een eventuele oorlog tussen Oost en West. Taylor confereerde met Franco verleden Donderdag.

Dan komt nog het bericht uit Washington dat, een Noordamerikaans vliegdekmoederschip een bezoek zal brengen aan Noorwegen. Dit heeft ten doel om de goede verstandhouding te bevorderen. Dit oorlogschip zal naar Noorwegen vertrekken, nadat het een bezoek gebracht zal hebben aan de Zuidkust van Engeland. Men zou het al of niet als toeval kunnen beschouwen, dat zowel Noorwegen als Zweden zich zeer ernstig bezorgd maken over de Russische bedoelingen ten hunner aanziens. De toestand van deze Scandinavische landen zal zeer onaangenaam zijn wanneer Moskou de volkomen controle in handen krijgt over het naburig gelegen Finland.

Voorts nog de kwestie van de atoomenergie. Dezer dagen werd het Russisch voorstel voor de controle op de atoomenergie verworpen. De motie werd slechts ondersteund door Sovjet Rusland en de Oekraïne. Gromyko heeft Noord Amerika ervan beschuldigd gepoogd te hebben om een overeenkomst over de controle op de atoomenergie te doen mislukken.

PRESIDENT BENES TERUG.

Een bericht uit Praag meldt, dat president Benes van Tsjechoslowakije weder naar zijn presidentieel paleis te Praag is teruggekeerd. Dit is voor de eerste maal sinds zijn terugtrekking naar een buitenverblijf te Sezimovousti, kort na de communistische staatsgreep in Tsjechoslowakije.

AMERIKA IN OOST- .. INDONESIË.

In Batavia bevinden zich Amerikanen, die er schijnbaar doelloos rondzwerven. Wanneer je vraagt wat ze doen, lachen zij wat, praten een uur met je en vertellen niets. Ziehier enkele feiten, die illustreren welke belangstelling Amerika, vooral in economisch opzicht, in het bijzonder ten aanzien van de staat Oost-Indonesië heeft. Deze feiten mogen een waarschuwing zijn voor tal van Nederlandse maatschappijen, die van wege de politieke onzekerheid niet goed in zee durven gaan:

1. Niet zo heel lang geleden vloog de K.L.M. (interinsulair bedrijf) éénmaal per week op Makassar. In regeringskringen van Oost-Indonesië werd er over geklaagd Enkele dagen later volgde een aanbod van een van de grootste Amerikaanse luchtvaartmaatschappijen. Zij zou ogenblikkelijk zorgen voor tien vliegtuigen en stelde geregelde verbindingen met Batavia, Bangkok, Manilla en China in het vooruitzicht. Daarnaast had zij het plan in geheel Oost-Indonesië moderne vliegvelden aan te leggen. Kort daarop zijn de verbindingen van de in Indië in opbouw zijnde K.L.M. aanmerkelijk verbeterd.

2. Philips stuurde mensen om uit te zien naar de mogelijkheden voor de stichting van een gloeilampenfabriek in Makassar. Waarschijnlijk gaat Philips spoedig met een reparatiewerkplaats beginnen. Intussen zijn echter vertegenwoordigers van een Amerikaanse maatschappij in Makassar geweest met een kant-en-klaar-project voor een gloeilampenfabriek. Het is opmerkelijk, dat de Amerikanen blijkbaar elke kaart kennen, waarop de Nederlanders willen spelen.

3. De Unielever gaat in Makassar middelgrote fabrieken voor zeep- en margarinefabricage bouwen, voorlopig op een basis van 8000 ton klapperolieproducten. Zij heeft het plan van Makassar uit China en geheel O.-Azië te gaan voorzien.

4. Aan de regering van Oost-Indonesië is — afgezien van vele andere, kleinere plannen — voorgesteld drie belangrijke Amerikaanse maatschappijen, waaronder de Transatlantic Railways, de vrije hand te geven voor de openlegging van Celebes. Het betrof hier een toeristenplan van enige milliarden, dat voorzag in de aanleg van autosnelwegen, de bouw van tientallen toeristenhotels, de aanleg van vliegvelden en een groot telefoonnet en de aanleg van een toeristenspoorweg van Makassar naar Menado. Indien de regering van Oost-Indonesië zich hiermee accoord wilde verklaren, garandeerden de Amerikaanse maatschappijen binnen één maand met het werk een aanvang te zullen maken.

DINER IN HET WITTE HUIS

— Truman eerde prins-regent Karel van België met een staatsdiner op het Witte Huis. Leden van het kabinet en andere hoge regerings-autoriteiten woonden het vrijgezellendiner bij ter ere van de vrijgezellenprins.

DUITSE VOLKSRAAD IN ACTIE.

De Duitse volksraad, die geleid wordt door de communisten schijnt pogingen in het werk te stellen om een nationale volksstemming te houden over de vraag of de Duitsers een verenigde regering wensen. De volksraad is gevestigd in de Russische bezettingszone en heeft de circulatie van de petities voor de volksstemming onder de Duitsers goedgekeurd. Maar de volksraad en de sympathiserende groep van het Duitse volkscongres zijn niet erkend in West-Duitsland. Hierdoor is het plan al ten dode gedoemd. Geen Duitse stemming over het gehele land kan gehouden worden zolang de viermogendheden-raad hiertoe geen toestemming geeft.

DE KEUZE.

Het Marshallplan dreigt een brede breuk te veroorzaken in de Italiaanse algemene Confederatie van de Arbeid, die onder beheersing staat van de communisten. Velen van de zes millioen leden van de confederatie voelen, dat de keuze bij de parlementaire verkiezingen op 18 April gaat tussen het Marshallplan, dat is hetzelfde als de Verenigde Staten en Rusland. Gisteren vroeg een minderheidsgroep van de confederatie, waarvan vele leden niet-communistisch of pro-communistische socialisten zijn, of de uitvoerende raad de tegenstand ten aanzien van het Marshallplan opnieuw zou willen bekijken.

Deze groep protesteerde ook tegen de uitgeroepen staking van één uur op Maandag as. Deze actie van de minderheidsgroep wordt door sommigen gezien als een waarschuwing voor de naderende breuk in de rijen der confederatie, hetgeen reeds lang gevreesd werd.

De groep protesteerde ook tegen het uitvoerend comité, dat verklaarde, dat het doden van 36 Siciliaanse arbeidsleiders gedurende de laatste twee jaren het werk was van de Mafia, wier invloed zich uitstrekt tot ver in de regeringsorganen.

MONTGOMERY DINEERT.

Veldmaarschalk burggraaf Montgomery keerde naar Londen terug na gedineerd te hebben met de Russische veldmaarschalk Vashily D. Sokolonisky. De ontmoeting van Montgomery met de bevelhebber van de Russische zone wordt officieel beschreven als een sociale gebeurtenis, maar de geheimzinnigheid rondom deze bijeenkomst leidt tot de speculatie, dat zij de verslechtering van de betrekkingen tussen Rusland en de Westelijke Geallieerden bespraken.

FINLAND TEKENT EIGEN VONNIS.

Finland zal zijn grondgebied met alle haar ten dienste staande middelen verdedigen, zo nodig met hulp van de Sovjet unie tegen aanvallen van Duitsland of bondgenoten van Duitsland, aldus luidt een der voornaamste bepalingen van het Fins-Russische verdrag, dat aan alle zelfstandigheid van Finland op militair terrein een einde maakt.

Voorts zullen Finland en Rusland overeenkomen of er sprake is van gevaar voor agressie of niet.

Finland en Rusland zullen uit alle kracht alle initiatieven steunen, die gericht zijn op het handhaven van vrede, veiligheid en orde, een en ander in overeenstemming met de grondslagen der Verenigde Naties. Beide partijen nemen op zich geen agressie te plegen tegen elkaar of een bondgenootschap aan te gaan, gericht tegen de andere partij.

Rusland en Finland zullen elkaars zelfstandigheid en onafhankelijkheid eerbiedigen en zich onthouden van inmenging in elkaars binnenlandse aangelegenheden. Het verdrag wordt gesloten voor de tijd van tien jaren en wordt stilzwijgend verlengd met telkens vijf jaar, tenzij met termijn van een jaar, het verdrag opgezegd wordt.

ONTMASKERD

6.

Dat hij daar in die greppel zat was inderdaad een bewijs voor Jimmy Sevensons plichtsgevoel, al kon hij niet nalaten, nu en dan te mopperen. Jimmy ging op in zijn werk, en hij had er altijd alles voor over, om het zo goed mogelijk te doen. Hoe menigmaal had hij in de twee afgelopen jaren honger en dorst geleden en zijn leven in de waagschaal gesteld, om zich van dat korte hoofdknikje en vluchtige glimlachje te verzekeren, die bij iemand als Sir Brian Fordinghame zoveel te betekenen hadden.

En toch voelde hij op dat ogenblik een geest van verzet in zich opkomen.

Een zacht geritsel in de donkerte rechts van hem, en hij was zijn wrevel vergeten. Het was zijn zesde zintuig, dat hem waarschuwde. Hij had rekening gehouden met de mogelijkheid, dat hij overvallen zou worden, en daarom was hij in die smerige moddersloot gekropen, vanwaar hij kon zien, wat er gebeurde, zonder zelf te worden opgemerkt.

Hij wachtte en hield zich gereed tot handelen. Maar hij hoorde niets meer; het zou wel de wind geweest zijn, die plotseling was opgestoken, en nu langzamerhand al sterker begon te worden.

Plotseling drong duidelijk het onmiskenbare geluid van een naderende vliegmachine tot hem door.

Het gevoel, dat hij zich had laten beetnemen en dat hij zich ertoe had laten overhalen, om een dergelijke krankzinnige onderneming te beginnen, waaruit toch niets goeds kon groeien — dat gevoel was hij ineens kwijt. Hij voelde zijn hart sneller kloppen. Zijn oude enthousiasme keerde terug. Zijn bloed joeg onstuimig door zijn aderen; te middernacht drijfnat in een vieze moddersloot te zitten werd bepaald een prettig avontuur — nu hij die vliegmachine hoorde naderen.

Met zoveel aandacht stond hij naar de wolken te turen, of hij de grote vogel hier of daar kon ontdekken, dat hij de mannen niet eerder bemerkte dan toe zij vlak bij hem waren. Zij waren met hun tweeën en hadden blijkbaar de greppel voor hetzelfde doel gebruikt als hij. Het was de zwakke lichtstraal van een electrische zaklantaarn, die hem waarschuwde voor het dreigende gevaar. Juist wilde hij uit de greppel springen, toen de beide mannen zonder een woord te spreken op hem aanvielen. Een harde slag, die, als hij op zijn hoofd was terecht gekomen, hem bewusteloos op de grond zou hebben doen neerstorten, trok zijn linkerarm, zodat hij die practisch niet meer gebruiken kon. Hij zelf had de voldoening, zijn zware gummistok te voelen neerkomen op de een of andere harde substantie — de doordringende kreet van felle pijn, die erop volgde, was bewijs genoeg, dat de slag raak was geweest — maar bijna op hetzelfde ogenblik daalde er een loodzwaar voorwerp neer op zijn hoofd, dat millioenen sterren hem voor de ogen dansten.

Wat er verder volgde, was een ware nachtmerrie. Het was hem, alsof het leven langzaam aan uit hem wegstroomde en hij voortgesleurd werd in razende snelheid door een onmetelijke, inktzwarte ruimte. Toen hij eindelijk uit zijn verdoving ontwaakte, beefde hij over al zijn leden en snakte hij naar adem. Zijn gummistok was verdwenen — hoe hij hem kwijt geraakt was, wist hij niet — maar de beide mannen, die hem hadden aangevallen, lagen in de modder op de bodem van de greppel te kreunen van pijn.

Plotseling scheurde een brede, verblindend witte lichtbundel de zwarte duisternis vaneen. De rondcirkelende vliegmachine wierp haar zoeklicht uit. Jimmy zag andere mannen, hun onheilspellende tronies loerend naar alle zijden, door de greppel voortkruipen. En steeds nieuwe vijanden braakte de vieze, stinkende sloot uit.

Zijn eerste plicht gold de man in de vliegmachine. Als Philip van Loan de grond zou bereiken, zou hij vast en zeker overvallen worden.

Snel kroop hij uit de greppel en rende naar het midden van het veld, waar de vliegmachine volgens afspraak haar passagier zou afzetten.

„Niet dalen". schreeuwde hij, „niet dalen".

De geweldige vleugels bevonden zich nu juist boven zijn hoofd; hij kon de piloot en de passagier zien zitten. Zij konden hem blijkbaar niet verstaan. Als hij er even bij had nagedacht, had hij kunnen begrijpen, dat hij onmogelijk het geraas van de motor en de schroef zou kunnen overschreeuwen.

In kalme glijvlucht daalde de vliegmachine op een dertig meter afstands van hem neer. Als een bezetene rende hij erheen. Reeds was een der inzittenden, de passagier, uit zijn cabine geklommen.

Stevenson greep hem bij de arm.

„Hoorde u me niet schreeuwen, dat u niet moest dalen?" vroeg hij.

Doodkalm trok de man een revolver uit zijn zak.

„Eerst je handen op en dan kunnen we verder praten", luidde het alles behalve vriendelijke antwoord.

Stevenson gehoorzaamde.

„U zult het wapen wel spoedig voor wat anders nodig hebben", zeide hij. „Ik ben nummer 44. Volgens afspraak zou ik u hier ontmoeten. Deze plaats krioelt van het ontuig, waarvoor men u al wel gewaarschuwd zal hebben. Ik heb er twee buiten gevecht gesteld, maar er zijn er nog veel meer."

„Waar zijn ze?"

„Daarginds in die sloot", zei Stevenson, wijzend naar de plaats, waar de kerels verborgen hadden gezeten.

„Prachtig. Ik zal ze wel eens even onthalen."

Grinnekend klom de spreker weer in het vliegtuig. Toen pas bemerkte Stevenson, dat de aeroplaan bewapend was met een machinegeweer. Terwijl het zoeklicht op de greppel gericht werd en de hele omgeving als op klaarlichte dag zichtbaar werd, verbrak een knetterend geweervuur de nachtelijke stilte.

En toen het vuren even ophield, zag Stevenson een aantal mannen aan de zijde van de sloot te voorschijn kruipen en zo snel zij konden wegrennen in tegenovergestelde richting. Twee grepen schenen zware lasten te dragen — ongetwijfeld de beide mannen, die hij buiten gevecht gesteld had.

„Een paar pillen van de dokter doen soms wonderen", merkte de vliegenier op, terwijl hij weer uit zijn machine klom. Hij gespte de riem los en zette zijn vlieghelm af.

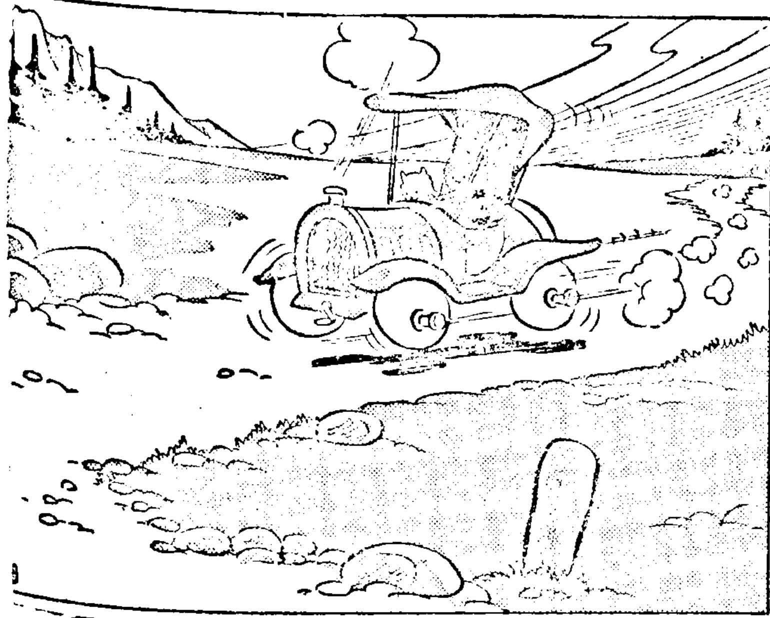
„Waar is Van Loan?", vroeg Stevenson verschrikt. De man, die vóór hem stond, vertoonde niet de minste gelijkenis met hemzelf.

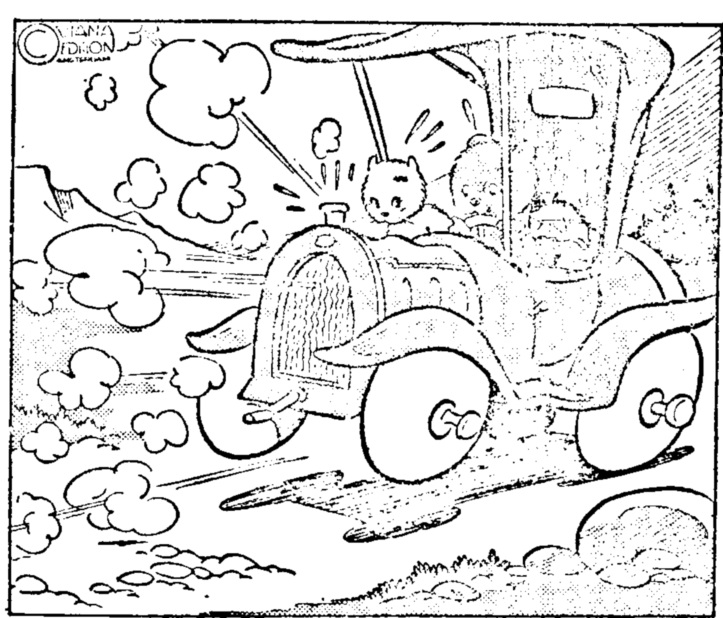
„Van Loan? O, die heeft al die tijd voor piloot gespeeld. Ik heb nog nooit zo'n eigenwijs heerschap ontmoet. Heremetijd, als ik nog denk aan de angst, die hij mij vannacht heeft laten doorstaan...... maar ik moet toegeven, dat hij schitterend vliegt. Als dat niet het geval was geweest, zouden we het er niet zo goed hebben afgebracht. Wel zes keer heeft hij ons door zijn roekeloosheid in levensgevaar gebracht, maar telkens wist hij zich weer uit de moeilijkheden te redden. Van Loan......"

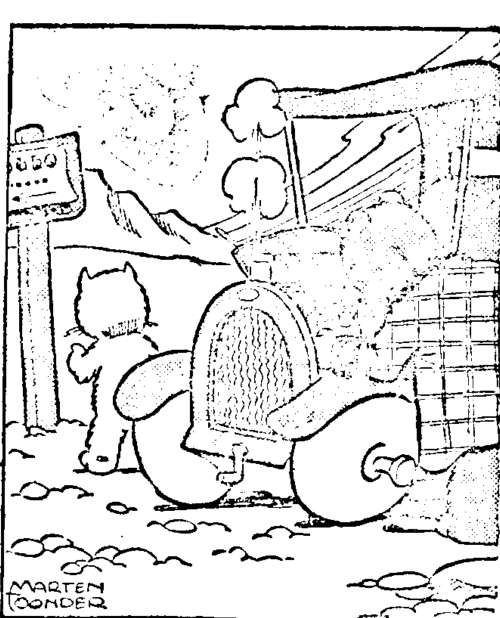
„Wat is dat daar toch voor een herrie?", zei een leizige, beschaafde stem. Nog nooit van zijn leven was Stevenson zo verrast geweest: de man, die vanuit de vliegmachine op hem toekwam, de oogkleppen teruggeslagen over zijn vlieghelm, was zijn sprekend evenbeeld. In gelaatstrekken en lichaamsbouw geleken ze op elkaar als twee druppels water.

(Wordt vervolgd)

Tom Poes op avontuur in de Drakenburcht

De Oude Schicht klom knallend en krakend de heuvels op en stoof er piepend en hijgend weer af.

— Een goede wagen, hè? vroeg heer Bommel tevreden.

— Ja, ja, die motor doet het goed, maar die banden zijn minder. Wel-is-waar heb ik ze met likdoornpleister en vebandgaas aardig opgeknapt, maar het blijft toch een zwak punt. Ik hoop maar...

Op dat moment gaf de Oude Schicht een harde knal, hij begon te rukken en te stoten en stond toen opeens met een schok stil.

— Wat zullen we nu hebben? bromde heer Bommel bezorgd, terwijl hij uit de auto klom. — Er is iets niet in de haak, dat is vast, hm, eens even kijken...... Wel, alle touwtjes zitten nog vast, dat is het niet. Wat ik nodig heb, is een paar druppeltjes wonderolie, maar dat heb ik niet bij me...... of een aspirientje in het koelwater, dat wil ook wel eens helpen......

Terwijl heer Bommel zo stond te pruttelen, was Tom Poes ook uitgestapt en toen merkte hij, dat er aan de kant van de weg een bordje stond.

— Gemeubileerd kasteel te huur, — stond er op, — te bevragen bij woningbureau „Het Gouden Sleuteltje" te Rommeldam.

Pandith Nehroe kracht's en zwakte,

door

Andrew Roth

„Nehroe heeft alle charme, visie en menselijkheid van een Henry Wallace of een Leon Blum", verklaarde een buitenlander.

„Maar" voegde hij er aan toe, „de situatie vereist het politieke meesterschap van een Roosevelt en de meedogenloosheid van een Lenin."

De vraag van Pandit Nehroe's kracht en zwakte is thans een punt van ernstige bespreking geworden in tal van kringen in India. De fanatieke Hindoes en Sikhs die thans de grootste invloed hebben in het door plunderingen gehavende India, spreken openlijk over de wenselijkheid Nehroe (die zij ervan beschuldigen „de Moslems hun zin te geven") te vervangen door Vallabhai Patel, de vrome, rechts georiënteerde plaatsvervangend minister-president en „sterke man" van de Congres-Partij. De mogelijkheid van een ultra-Hindoe en ultra-conservatief bewind heeft een paniek-stemming veroorzaakt onder de moderne linkse Indiërs. Ook het buitenland maakt zich hierover bezorgd. Alhoewel Engeland en de Verenigde Staten weinig te spreken zijn over Nehroe's laveren tussen de Sovjet-Unie en de Westerse mogendheden, vrezen zij dat een door Patel geleide regering, hoe waardevol ook op het ogenblik, op de duur een zeer krachtig uiterst linkse beweging zou kunnen oproepen.

Zijn grote kracht vindt Nehroe in zijn vermogen de toekomst uit te beelden. Vele malen heeft hij de bevolking van zijn land, en alle vooruitstrevenden ter wereld, het beeld voor ogen getoverd van een beter India en een betere wereld. Op de jeugd heeft hij grote invloed. Ik heb vele jonge nationalisten ontmoet, die door Nehroe's boeken en redevoeringen tot het besef zijn gewekt, dat nationale onafhankelijkheid en verbetering van het lot van hun volk nodig is. Nehroe's visie is die van een Westerse democraat, die de wereld beziet door een socialistisch getinte bril, maar zich aan geen enkel dogma gebonden weet. Hoewel hij over het algemeen een voorstander is van het gemeenschappelijk bezit van India's industrie, staat hij op goede voet met de industriëlen die de Congres-partij steunen en beschouwt hij nationalisatie als iets van een nog ver verwijderde toekomst. Hij ziet de politieke problemen los van de economische; zijn gehele werk is gericht op het verwerven van politieke onafhankelijkheid en een plaats in de wereld voor India.

Als een Roosevelt heeft Nehroe een groot aantal jonge progressieve figuren aan de Congres-partij gebonden, hoewel deze door oude, merendeels conservatieve mannen wordt geleid. Zonder een enkel religieus of groepsvooroordeel is hij in het verleden de hoop geweest van de minderheden die er voor beducht waren, dat overheersing van kaste-Hindoes India's ontwikkeling als moderne, wereldlijke staat zou bemoeilijken, aldus V. N.

Geen contact met het volk.

Helaas ontbreekt het Nehroe evenwel aan de handigheid van een Roosevelt om het volk aan zich te binden. Roosevelt onderhield contact met alle mogelijke toekomstige bondgenoten en wanneer hij een bepaalde richting wenste uit te gaan zocht hij contact met degenen die hetzelfde wilden om zich van hun steun te verzekeren. Wat tot gevolg had, dat Roosevelts team vaak alle kleuren van de regenboog vertoonde. Maar hij bereikte er opmerkelijke resultaten mee.

Nehroe vindt het welhaast ongepast om het volk zo te gebruiken, dat het zijn ideeën steunt. Ofschoon hij er immer veel belang in stelde het lot van de boerenbevolking te verbeteren, heeft hij in wezen nooit in direct contact gestaan met de boerenorganisaties, waardoor de communisten de gelegenheid kregen de organisatie der boeren hoofdzakelijk in handen te houden. Ofschoon hij veel belang stelt in het lot van de fabrieksarbeiders — en eens president was van het Vakverenigingscongres — heeft hij in wezen in het geheel geen contact met de vakverenigingsmensen.

Onlangs werd er onder auspiciën van Patel een Nationaal Vakbondscongres opgericht teneinde het door de communisten overheerste AITUC te verzwakken en een arbeidersorganisatie te scheppen, die zich wil onderwerpen aan de Congrespartij en haar fabrikantenaanhangers.

Toen de oprichting van deze beweging werd besproken, verklaarde Nehroe geen standpunt te kunnen innemen, omdat hij het contact met de arbeiders volkomen verloren had. Zoiets zou de niet-socialistische Roosevelt zich nooit hebben veroorloofd.

Waar hij gefaald heeft zijn natuurlijke bondgenoten aan zich te binden, neigt Nehroe tot vertoon van individueel optreden. Tijdens de onlusten in New Dehli begaf hij zich temidden van de menigte zonder ook maar een ogenblik aan eigen veiligheid te denken. In de een of andere straat ging hij met een knuppel een aantal plunderaars te lijf. Ergens anders redde hij twee Moslemmeisjes uit de handen van een bende Sikhs. Als hij in plaats van zich bloot te stellen aan de kogels van vele mogelijke moordenaars, zijn energie had aangewend om zijn ondergeschikten, de minister van Binnenlandse Zaken Patel en de minister van Verdediging Sirdar Baldev Singh, een Sikh, te dwingen de politie en het leger te versterken teneinde de minderheden te beschermen, zou het bloedbad in Dehli veel spoediger bedwongen zijn geweest.

Maar voor een dergelijk beslist optreden is controle nodig over het regerings-apparaat en dat bezit Nehroe niet. „Nehroe is hoofd van de regering en houdt de redevoeringen, maar Patel heeft de leiding", merkte een correspondent terecht op.

Dat Nehroe's gebrek aan realiteitszin het vervullen van zijn idealen onmogelijk maakt, werd duidelijk gedemonstreerd door de onlusten na de 15e Augustus. Hij hoopte op enige dagen rust en had geen idee van wat er te gebeuren stond. Dit geeft wel een veelzeggend beeld van de mate waarop hem belangrijke inlichtingen worden onthouden.

Constructieve politiek.

Vele waarnemers zijn de mening toegedaan dat Patel van alles op de hoogte was, maar niets deed omdat hij voelde dat een versterkt fanatisme der Hindoes en Sikhs zijn positie tegenover Nehroe zou versterken.

De onverdraagzame Hindoes zien hem als hun man. Het is belangwekkend te weten, dat, terwijl Nehroe eerst niet geloofde aan de verhalen over de samenzwering en de buitenlandse journalisten van tendentieuze berichtgeving betichtte, hij later toch van de waarheid ervan overtuigd raakte en in Dehli probeerde de Sikhs te ontwapenen door hen te verbieden hun lange zwaarden te dragen. Deze hebben voor de Sikhs religieuze betekenis, maar de godsdienstige functie ervan kan ook vervuld worden door onschuldige miniatuurzwaardjes. Drie dagen later werd dit verbod evenwel weer ingetrokken na een hevige kabinetsstrijd, waarbij Patel zich op het standpunt stelde, dat de religieuze gevoeligheden van de Sikhs niet mochten worden gekwetst.

Thans heeft Nehroe veel te stellen met de zich sterk uitbreidende Rashtriya Sevak Sangh, een semi-fascistische jeugdorganisatie, die India voor 100% Hindoes willen zien en die de Moslems met geweld wil verjagen en een oorlog tegen Pakistan voorbereiden. Door de gelijkenis van deze organisatie met de Hitlerjugend noemde Nehroe haar de „bruinhemdenbrigade".

„Het bezwaar van Nehroe is", merkte onlangs iemand op, „dat hij is zoals het Hollandse jongetje, dat zonder enige zelfzucht zijn vinger en zelfs zijn arm in de gaten in de dijk wilde steken. Maar hij beseft niet, dat er een nieuwe dijk en het voorkomen van een nieuwe vloed nodig is als hij niet wil, dat hij zelf en alles waarin hij gelooft, zal ondergaan in een nieuwe golf van rassenhaat". Het is misschien unfair van een politiek dromer te vergen een constructief politicus te worden. Maar er is niemand anders in India, die zijn taak kan overnemen.

„AU REVOIR"

„Au revoir", roept Curaçao U toe, Ir. Noorduyn,
nu gij, onz' wil ten spijt na vele jaren ons gaat verlaten,
en in het vol besef, dat wij een werker, een vriend bezaten,
dankt Curaçao U voor Uw streven naar ons aller welzijn.

Gebeiteld is Uw naam voor eeuwig in deez' rots,
die gij in donkee oorlogsjaren op d'olie drijvend hield,
Uw daden waren steeds vol toewijing en van begrip bezield,
en bij dit afscheid kunt gij terugzien op Uw werk met ware trots.

Terwijl U verweg overzee een welverdiende rust geniet,
denkt dan aan deze wens, die ons spontaan uit het harte vliedt;
„Komt weerom, gij zijt ten alle tijde wellekom".

Charles J. Boom.

SCHAKEN.

.. Clubkampioenschap van Curaçao.

De wedstrijd „Curaçao" I — „Dr. Max Euwe" II welke in het Zeemanshuis gespeeld werd, eindigde in een 8—2 overwinning voor „Curaçao" I. De zesde ronde van dit tournooi, tussen „Curaçao" I en „Curaçao" II, vindt plaats op Woensdag (heden) in het Zeemanshuis. Wedstrijdleider: Hr. I. Moron.

Donderdag, 8 April, wordt in het Repetitielocaal van de C.P.I.M. de zevende ronde gehouden, en wel tussen „Dr. Max Euwe" I en „Dr. Max Euwe" II. Wedstrijdleider: Hr. E. G. Hudson.

De gedetailleerde uitslag luidt:

„Curaçao" I	—	„Dr. Max Euwe" II	
1. Zonenschain	—	Donker	1—0
2. Martinez	—	Prinsen	1—0
3. Van Herksen	—	Reyndorp	1—0
4. v.d. Mark	—	Tol	1—0
3. Gandelman	—	Tiepen	1—0
6. Kleyngeld Sr.	—	Goedendorp	1—0
7. Meit	—	Hoedemaker	1—0
8. Kleyngeld Jr.	—	Harteloh	0—1
9. Labega	—	Schöttelndreiger	1—0
10. v.d. Weide	—	Hirschfeld	0—1
			8—2

Stand na de vijfde ronde:

	gesp.	gew.	gel.	verl.	punten	bordpunten voor	bordpunten tegen
„Dr. Max Euwe" I	2	2	0	0	2	14	6
„Curaçao" I	2	2	0	0	2	14	6
„Dr. Max Euwe" II	2	1	0	1	1	8½	11½
„Curaçao" II	2	0	0	2	0	7	13
„Capablanca"	2	0	0	2	0	6½	13½

NIEUWS IN HET KORT.

— De KLM heeft toestemming gekregen zeven nieuwe vliegtuigen van het type DC-6 te noemen naar de leden van het Koninklijk Huis.

— Ondanks regenstormen werd te Lisse het bollenseizoen geopend door zeven burgemeesters uit het „bollendistrict".

— Hedenmorgen werd de vijftigste jaarbeurs te Utrecht geopend.

CURAÇAO

MEDEDELING ADMINISTRATIE.

Heeft u klachten over de bezorging? Laat het ons dan weten. De administratie kan het bezorgingsprobleem niet oplossen als zij niet weet, waar de moeilijkheden zitten. Krijgt u dus geen krant, belt dan even 1550 op. Helpt de eerste keer niet, belt dan nog eens. Het bezorgingsprobleem kan slechts opgelost worden door eendrachtige inspanning van administratie en abonnees. Dus, draait 1550 en vertelt ons uw klacht.

Een ander verzoek van de directie is om uw abonnementsgeld op tijd te betalen. Laat het geld niet oplopen. Het is voor u en ons vervelend. Komt de quitantieloper, betaalt dan het verschuldigde bedrag en behandelt de man met zachtheid. Geld vragen is nimmer een prettig baantje. Vergoedt de man zijn onpret door een kwieke voldoening van de abonnementsgelden. Dank u.

EEN DER NIEUWE KLM-CONSTELLATIONS ZAL ... „CURAÇAO" HETEN.

Zoals men weet dragen de meeste KLM-vliegtuigen een naam, waarvan de eerste letter pleegt overeen te komen met de laatste der registratieletters, bv. PJ-ALD-Dekla.

Voor de oorlog ontvingen vrijwel alle vliegtuigen vogelnamen. Bij het in dienststellen der grote vier-motorige machines, zoals de DC-4's en de Constellations is men er toe overgegaan, deze de namen te geven van steden en streken. Bij de keuze van deze namen hebben verschillende factoren een rol gespeeld.

De KLM heeft er die plaatsen mee willen eren, die op de een of andere wijze in het Nederlandse gemenebest een bijzondere klank hebben gekregen. Zo denkt men bij de woorden Nijmegen, Overloon, Walcheren, Arnhem enz. aan de grote slagvelden tijdens de bevrijding van Nederland in 1945. Met de doop van de DC-4 toestellen Twenthe, Schiedam en Rotterdam, alsmede met enkele Constellations, zoals de Utrecht en de Delft, zijn weer ander facetten van het Nederlandse leven belicht en werd de nadruk gelegd op onze prestaties in handel en industrie. Ook werd gelet op de bekendheid van de steden in het buitenland.

Bij het eren van deze plaatsen die alle min of meer het recht hebben op onze nationale trots, zijn natuurlijk ook de staatsdelen in Oost en West niet vergeten.

Een der Constellations heet Batavia, een andere Soerabaia, een derde Pontianak, terwijl een van de eerste DC-4's — nu bijna twee jaar geleden — Paramaribo werd gedoopt.

Geen wonder dat de KLM ook Curaçao's naam in de wereld wil uitdragen. Komt de laatste jaren dit gebiedsdeel meer en meer in de publieke belangstelling, de KLM zag het belang van onze Antillen reeds in 1935 in en vestigde er de basis van haar West-Indisch Bedrijf. Thans is een der Constellations, de PH-TDC „Curaçao" genoemd, opdat deze Vliegende Hollander ook de naam van ons vooruitstrevende gewest letterlijk en figuurlijk hoog zal houden.,

De KLM bezit op het ogenblik zeventien Constellations, die, behalve de reeds genoemde „Curaçao" de volgende namen dragen:

Arnhem — Batavia — Delft — Eindhoven — Franeker — Gouda — Holland — Nijmegen — Overloon — Pontianak — Roermond — Soerabaia — Tilburg — Utrecht — Venlo — Walcheren.

OFFICIELE BEKENDMAKING.

Eervol ontslag aan: C. E. Rincon, adjunct-commies werkzaam op het Departement van Landbouw op zijn verzoek, ingang 1 Juni 1948.

Bevordering: L. Klein telegrafist bij de Landsradio- en Telefoondienst, alhier, tot telegrafist 1ste klasse bij de Landsradio- en Telefoondienst, alhier; B. F. Echobardo, monteur 2de klasse bij de Landsradio- en Telefoondienst, alhier, tot monteur 1ste klasse bij de Landsradio- en Telefoondienst, alhier.

Toelating: L. C. Crismon, geneeskundige in dienst van de Lago Oil & Transport Company Limited te Aruba.

Benoeming: W. G. van der Weid tot tijdelijk schrijver A. en werkzaamgesteld ten Postkantore te St. Nicolaas op Aruba; G. A. Geenen tot tijdelijk opzichter bij Openbare Werken, alhier; F. Schulman tot tijdelijk technisch-assistent bij het Departement van Openbare Werken, alhier.

Waarneming: Mr. J. N. van Veen, adjunct-commies werkzaam ten Parkette van de Procureur-Generaal, alhier thans naar Aruba gedetacheerd en werkzaam gesteld ten Parkette van de Officier van Justitie op Aruba is belast met de waarneming van de betrekking van Substituut-Officier van Justitie bij het Gerecht in Eerste Aanleg met standplaats Aruba.

AGENDA

BIOSCOPEN:

WEST-END: „Blind spot" 7 uur; „Who's guilty" 9 uur.

CINELANDIA: „Spook Busters" 8 uur.

ROXY: Optreden Mariemma.

WIT GELE KRUIS: De dienst van de wijkverpleging wordt tot en met 10 April as. waargenomen door Zuster Langemeyer, Pasanggrahan, telefoon 1227.

APOTHEKEN: De avonddiensten tot en met 10 April as. worden **waargenomen door** Botica Popular (Punda) Madurostraat op de hoek, telefoon 1269 en door Botica Central, Bredestraat 45, telefoon 2281.

CUROM:

Woensdag: 6.30 Muziek voor kinderen; 6.50 Dinermuziek; 7.20 Uitzending in het Papiament; 7.35 Latijns-Amerikaanse muziek; 8 Nieuwsbulletin; 8.15 Symphonische jazz; 8.30 „Holland Calling", H. Emmory Ellis, Radio Nederland; 8.45 Conjunto Azucarada; 9.30 De wereld schrijft......; 9.35 Zuidamerikaanse muziek; 9.55 Voornaamste muziek.

Donderdag: 12 Opening; 12.05 Lunchmuziek; 12.30 Nieuwsbulletin; 12.45 George Parker.

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN.

C.P.I.M

Woensdag.

Telegram Afdeling: tel. 307, na 23 uur R. A. Th. Henze, tel. 462.

Personeel Afdeling: L. A. L. Lemmens, Bernhardlaan 2, tel. 272.

Materialen Afdeling: Th. G. Boot, Julianadorp 1 (oud), tel. 720.

C.S.M.

Rederij: J. Hemmes, tel. 710.

Scheepsagentschap: 8 — 23 uur Office, tel. 458—551; **23 — 8 uur** P. C. Heitleger, tel. 304.

Dok Afdeling: W. J. v.d. Heydt tel. 839.

BIBLIOTHEEK.

Nieuwe aanwinsten.

In de gouvernementsbibliotheek zijn de volgende nieuwe aanwinsten opgenomen:

Romans.

„De strijd naar de macht" G. Aimard; „De strijdbare dienaar" P. S. Buck; „Terug naar het stenen tijdperk" E. R. Burroughs; „De citadel" A. J. Cronin; „Madame Pedasco" W. van Iependaal; „Cappy Ricks komt terug", „Cappy Ricks op het oorlogspad", „Cappy Ricks op zijn best" en „Cappy Ricks renteniert" P. B. Kyne; „De vliegende Hollander" J. Last; „Een held van onze tijd" M. J. Lermontow; „Het leven van Liszt" G. de Pourtalès; „De tuchthuisboef" B. Range; „De zeven sterren" van Montezuma" W. Tuttle; „Het leven bloeit open" Ph. Wijnbeek.

Engelse romans.

„The playboy" W. Deeping; „The counterfeiters" A. Gide; „Britannia Mews" M. Sharp; „The professor's umbrella" M. J. Ward; „The Ides of March" Thornton Wilder; „Uncle Tom's children" R. Wright.

Studieboeken.

„The United States and the Caribbean" Ch. Jones, H. K. Norton en P. Th. Moon; „Momenten van schoonheid en bezinning" A. van der Leeuw; „Perles de la poésie française" M. J. Premsela; „Vertelsels over onze lieve Heer" R. M. Rilke; „Geschiedenis van de wijsbegeerte" F. Sassen; „Natuur- en scheikunde en haar toepassingen in de verpleging" F. J. M. Schmidt; „Wat Indië ontving en schonk" C. W. Wormser.

De Prinses van Béthie

Het mysterie van een Koninklijke liefde

Er zweeft een mysterie rondom het koninklijk huwelijk, dat de rechte rijzige Kardinaal van Roey in het diepste geheim inzegende op de 11de September 1941 in de Slotkapel van het Belgisch koninklijk paleis... het huwelijk tussen Koning Leopold III en Liliane Baels, die thans bekend is geworden als de Prinses van Rethie.

Het was een schok voor gans het Belgische volk, toen Kardinaal van Roey in een plechtig rondschrijven, dat in alle Belgische kerken werd voorgelezen op de 11de December — drie maanden na het kerkelijk, en vijf dagen na het burgerlijk huwelijk-aankondigde, dat Koning Leopold, de weduwnaar van de veelbeminde koningin Astrid, hertrouwd was, en wel met een volkomen onbekend Belgisch meisje. Men wist niet, wat ervan te denken.

Laster.

Allerlei valse en lasterlijke geruchten deden de ronde, ook in het buitenland, en op de muren van het koninklijke paleis te Laeken verschenen infame opschriften, beschimpingen zelfs. Velen vonden, dat de koning zijn krijgsgevangenschap al te gemakkelijk en te mooi maakte, terwijl duizenden Belgische krijgsgevangenen in Duitse kampen van hun familie gescheiden werden gehouden. Allengs nam echter de beroering af en hoewel sommigen zich nog moeilijk ermee konden verzoenen, legde men er zich toch bij neer. Totdat, onder communistische leiding, vrij spoedig na de bevrijding, de grote campagne tegen de koning begon, het offensief van de laster, de aanval met de laagste verdachtmakingen, de smerigste aanklachten en duisterste aantijgingen. En dit alles gestaafd met „onweerlegbare" documenten, met „vaststaande" getuigenissen en „bezwarende" foto's. Ook het koninklijk huwelijk werd in de maalstroom der beschuldigingen gesleurd. Naast de vele lasterlijke aanklachten was er echter ook een ernstige, officiële. De koning zou in strijd met de grondwet hebben gehandeld, daar deze toestemming van de ministerraad voor een koninklijk huwelijk eist. En inderdaad, in 't koninklijk witboek — het rapport van de commissie-Servais — weet men deze beschuldiging het moeilijkst te weerleggen, ons inziens.

De welbeslagen rechtsgeleerden, die het samenstelden voeren als enige verdediging aan, dat ook Koning Leopold I zonder toestemming van een ministerraad is gehuwd. Maar dit gebeurde om het eenvoudige feit, dat er nog geen grondwet was, aangezien de afscheuring van Nederland zojuist had plaats gevonden. Het grondwetartikel was dus vanzelfsprekend niet van kracht, omdat het nog niet bestond. Het is gemakkelijk in te zien, dat men deze verdediging via het Koning Leopold I-precedent aanvechtbaar kan heten, aldus 'Het Dagblad van Nijmegen'.

Jeugd en opvoeding.

Liliane Baels werd in de schone Vlaamse stad Ostende geboren. Haar vader was juist in een periode van opkomst als politicus en had zitting in de Belgische Kamer van afgevaardigden. Ook de familie, die uit betrekkelijk eenvoudig milieu stamde, steeg op de maatschappelijke ladder, vooral toen de vader enige tijd later minister werd. De Baels waren een zuiver Vlaamse en zelfs flamingantische familie, zeer vroom katholiek. Vader Baels was echter niet zo streng voor zijn kinderen en de twee meisjes Paula en Liliane konden zich vrijuit ontwikkelen, tot bakvissen van het echte wilde slag. Hoewel zeer flamingant, gaf vader Baels toch aan de dwangvoorschriften van de heersende Belgische mode toe, die voorschreef, dat kinderen, om een plaatsje te krijgen onder de Belgische elite, 'n Franse opvoeding moesten hebben. Liliane ging dan ook naar het uiterst deftige Sacré Coeur-pensionaat, dat geleid werd door uiterst aristocratische Franse zusters. Zij ontwikkelde zich al spoedig tot een der pronkjuwelen van dit edele instituut, en men vertelt, dat zij reeds toen op haar leeftijdgenoten een zeer grote indruk maakte door haar schoonheid, haar charme en haar intelligentie. De opleiding was daar ook geheel op ingesteld, want het Sacré Coeur-pensionaat was een zéér aristocratische gracieus, charmant, aristocratische jongedames. Men leerde er niet op de eerste plaats al de droge en dorre wetenschappelijkheden van de moderne middelbare school, doch de edele kunst van het calligraferen, van het briefschrijven. Men werd daar onderwezen in de wonderbare kunst van het vrouw-zijn, gracieus, chramant, aristocratisch... de goede maagd en de sterke vrouw uit het evangelie! Men bestudeerde er de problemen van de apologie en de theologie, en de meer huishoudelijke van het bereiden van zeer uitzonderlijke en fijne confituren...

Liliane ontdekt de grote wereld.

Vanuit de serene bedwongen atmosfeer van dit exclusieve instituut ging Liliane de wereld ontdekken, de grote wereld... Uiterst sportief was zij al spoedig een ster in de meestgedurfde meest brillante, de bergsporten, skiën, bobslee en andere bezigheden. En bovendien schitterde zij door haar schoonheid en andere eigenschappen in het cosmopolitische gezelschap van de Zwitserse wintersportoorden. Aanbidders waren er te over. De oude starre Belgische adel wilde deze nieuwe ster echter niet zonder meer accepteren en Liliane trok naar het millionairsdorp Chamonix en vandaar naar de Hongaarse hoofdstad Boedapest. Men beweert, dat een der grote Hongaarse magnaten van de oeroude Kaiserliche und Königliche aristocratie haar wilde huwen, doch dat dit huwelijk niet doorging vanwege Liliane's titelloosheid. En in het seizoen van de wintersport was het weer Zwitserland. Men vermoedt, het is echter niet met zekerheid te achterhalen, dat koning Leopold, die zelf 'n hartstochtelijk en uitnemend skiër was, haar daar heeft ontmoet.

Aan het hof als gouvernante.

Hoe het ook zij, na enige tijd bevindt Liliane Baels zich aan het hof, belast met het onderwijs der koninklijke kinderen. Zij leefde in het koninklijk paleis te Brussel en te Laeken, onopvallend, bijna in het verborgen. Bovendien was trouwens ook de oorlog uitgebroken en in de heksendans der wereld ging deze kleine gebeurtenis practisch verloren. Hoe zich intussen deze idylle heeft ontwikkeld, het is niet bekend, en het zou van weinig fijn gevoel blijk geven dit te gaan uitzoeken. Zeker is het echter, dat er een liefde en zelfs een grote liefde ontstond tussen de koning en de gouvernante zijner kinderen.

De grote beslissing.

Toen kwamen beide echter voor een grote beslissing: moest deze liefde bezegeld worden met een huwelijk? Men kan het niet eens meer een publiek geheim noemen, dat vele koningen dit niet nodig hebben geoordeeld en alle vrijheid namen. Doch voor Leopold stelde zich het probleem niet. Er werd zeker druk op de Koning uitgeoefend van bepaalde zijden, doch Leopold gaf niet toe. Overigens beweert men, dat de koninklijke familie zich niet sterk verzette, al zegt men ook, dat de prins-regent zeer weinig enthousiasme toonde, precies zo weinig als de hofgebruiken toelieten.

Voor de koning en Liliane Baels, diepgelovig als zij beiden waren, bestond de enige vereniging in 't huwelijk. Godsdienstig, met een mystieke inslag in hun beider naturen, bereidden zij zich in alle vroomheid op het kerkelijk huwelijk voor en de avond voor de plechtigheid lazen zij gezamenlijk het Hooglied. Daags daarna zegende kardinaal van Roey het kerkelijk huwelijk in...

Kort daarop verhief Leopold zijn vrouw in de adel als prinses van Rethie, een kleine Vlaamse gemeente niet ver van de Nederlandse grens. Het prinsdom Rethie bestond voordien niet, doch koning Albert gebruikte tijdens zijn leven wel de titel van Graaf van Rethie, wanneer hij incognito reisde.

Een gelukkig huwelijk.

Omtrent het leven der beide echtgenoten is zeer weinig bekend. Een Zwitsers blad heeft enige tijd geleden het verhaal rondgestrooid, dat de Prinses verbitterd was omdat zij niet door haar landgenoten werd erkend en daarom druk uitoefende op de koning. Zij zou zelfs de koning tijdens de eerste onderhandelingen te Sankt Wolfgang excuses hebben doen eisen van de regering. Zelfs wil het blad doen geloven, dat de prinses nog naar de koninginnetroon verlangt en naar de volledige gelijkstelling van haar zoon Prins Alexander niet de andere koningskinderen, over wiens geboorte indertijd volkomen lasterlijke geruchten de ronde hebben gedaan.

Men kan echter veilig aannemen, dat al hetgeen het Zwitserse blad hier beweert volkomen onwaar is. Iedere bezoeker van Le Reposoir spreekt over de charme en de eenvoudige vriendelijkheid der prinses en over de liefde, die de koningskinderen tegenover haar laten blijken. Men mag er evenzeer van overtuigd zijn, dat dit een gelukkig huwelijk is, waarover ten onrechte zo veel en zo slecht is gesproken.